

ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Albertsen). Det staar jo kun i meget daarlig Harmoni med Bestemmelsen om Veifreden at ville fastsætte temmelig skarpe Regler i Begyndelsen af Paragrafen og saa paa en Maade løse dem i Slutningen, thi det vil være af de Tilfælde, som ikke ville indtræffe paa enkelte Steder, men paa mangfoldige Steder, at Grundstykker paa en eller anden Maade berøres af en Vet. En saadan Bestemmelse er efter min Mening Noget, som man kun tvungen af Nødvendigheden kan indlade sig paa; naar man gjør den Undtagelse, som findes i Slutningen af § 11, hvor det er aabenbart, at det er umuligt for Folk at forhindre deres Dyr i at komme ind paa Veien; men skulde man overhovedet tillade en saadan Undtagelse, da maatte dertil knyttes saa alvorlige Betingelser, at det ikke blev en aldeles ligegyldig Sag, om Dyrene kom ud paa Veien eller ikke, thi jeg skjønner ikke rettere, end at dette vilde være Tilfældet efter det ærede Medlems Forslag under Nr. 22, da man der ikke forlanger, at de skulle være under Bevogtning, og da man overhovedet ikke forlanger Noget gjort fra Tierens Side for at faae dem bort fra Veien, naar de ere gaaede ind derpaa. Jeg kan derfor ikke tage imod dette Forslag, og det Samme gjælder som Følge deraf ogsaa om det Underændringsforslag, der er stillet dertil af det samme ærede Medlem, og som jeg ellers kunde finde rigtigt nok. Derimod er der flere af de Ændringsforslag til § 11, der ere stillede af 11 ærede Medlemmer, som fortjener Paaagtning og for den væsentligste Del ogsaa Vedtagelse. Der kan saaledes ikke være nogen Tvivl om, at Forslaget under Nr. 23 bør vedtages, idet det forandrer Ordet „Lodseier“ til „Jordbruger“. Jeg har heller ikke det Ringeste imod, at Ordet „løsgaaende“ i § 11, sidste Stykke 2den Linie gaar ud, idet det forekommer mig, at de samme Grunde til ikke at anvende de strenge Bestemmelser i Paragrafen, der ellers vilde komme til Anvendelse, ere tilstede i dette Tilfælde, som naar Krea-

turer, der have været toirede, have slaaet sig løs. Heller ikke har jeg Noget imod Ændringsforslaget Nr. 25 at erindre; forsaavidt dette gaar ud paa at sætte „offentlige Vete“ i Stedet for „uindbegnede Vestykker“, men derimod kan jeg ikke gaa ind paa, at Ordene: „der . . . græsse“ gaa ud. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at man derved giver Undtagelsen en meget betydelig Udvidelse, som jeg ikke finder, at Forholdene retfærdiggjøre, og dette er, altsaa Grunden, hvorfor jeg har forlangt en delt Afstemning over dette Ændringsforslag, idet jeg ikke har Noget at erindre imod, at den første Del af Ændringsforslaget vedtages, medens jeg ikke kan gaa ind paa den anden Del deraf. Det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 25 a af den ærede Ordfører for de 11 Forslagsstillere (N. Andersen) kan jeg tiltræde, idet jeg erkjender, at det er rigtigt. Jeg staar nu overfor de 3 Ændringsforslag, der handle om Paatalen, og med Henhyn til disse skal jeg sige, at jeg ikke ser, hvilken Forskjel der er mellem Forslagene under Nr. 26 og 27. (Steenstrup: Der skal heller ingen Forskjel være!). Ja, saa veed jeg heller ikke, hvorfor der skal være to Ændringsforslag om det Samme (Steenstrup: Det har naturligvis været de forskellige Forslagsstillere ubevidst, at de kom til at stille det samme Forslag!). Naa ja, saa antager jeg, at et af dem bliver taget tilbage, da de begge to omhandle det Samme. Det vil være de Herrer klart, at jeg ikke kan modsætte mig disse Forslag. Jeg har selv stillet dem i sin Tid i det oprindelige Udkast, og jeg har opstillet dem igjen i det andet Thing, og jeg tilstaar, at naar jeg ikke havde ladet mig forfrætte af Politimestrene, havde jeg uden Tvivl med stor Lethed kunnet sætte dem igjennem; men jeg vilde ikke lægge nogen saa overdreven Vægt derpaa af Henhyn til de Indvendinger, der, som sagt, fra Juristernes og Politimestrenes Side bleve reiste imod dem, at jeg vilde fastholde dem med stor Styrke. Ikke desto mindre bleve de kun forkastede med 1 Stemme,